

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 22493/2023
12.10.2023. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Бранке Дражић, Драгане Бољевић, Радославе Мађаров и Марине Милановић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији су пуномоћници адвокати Заједничке адвокатске канцеларије „Ђорђевић“ из ..., против тужених ББ из ... и ВВ из ..., чији је пуномоћник Лајош Орос адвокат из ..., ради утврђења права својине, одлучујући о ревизији тужених изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 1172/23 од 10.05.2023. године, у седници већа одржаној дана 12.10.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужених изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 1172/23 од 10.05.2023. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужених изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 1172/23 од 10.05.2023. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Сенти П 227/22 од 02.03.2023. године, ставом првим изреке, одбијен је примарни тужбени захтев којим је тужилац тражио утврђење да је купопродајним уговором стекао право власништва на пољопривредном земљишту уписаном у лист непокретности 4319 КО ..., парцели 6664/5, њива друге класе површине 2 хектара 86 ари 52м². Ставом другим изреке, усвојен је евентуални тужбени захтев и утврђено да је тужилац на основу одржаја стекао право својине на пољопривредном земљишту које је уведено у лист непокретности 4319 КО ..., парцела 6664/5, њива друге класе површине 2 хектара 86 ари 52м² и тужени обавезани да трпе да се на основу ове пресуде и по њеној правноснажности у Републичком геодетском заводу – Служба за катастар непокретности Сента изврши укњижба права власништва тужиоца на наведеној непокретности. Ставом трећим изреке, обавезане су тужене да надокнаде тужиоцу све трошкове судског поступка у износу од 89.800,00 динара, у року од 15 дана од дана доношења одлуке, са законском затезном каматом од дана извршности пресуде до коначне исплате.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж 1172/23 од 10.05.2023. године, ставом првим изреке, одбијена је жалба тужених и потврђена пресуда Основног суда у

Сенти П 227/22 од 02.03.2023. године у побијаном усвајајућем делу. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужених за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужене су, на основу члана 404. ЗПП, благовремено изјавиле ревизију због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Ревизија предвиђена наведеном законском одредбом (посебна ревизија) може се изјавити само због погрешне примене материјалног права и дозвољена је ако Врховни суд оцени да је потребно разматрати правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, уједначити судску праксу или дати ново тумачење права.

Предмет спора су захтеви за утврђење права својине тужиоца на парцели 6664/5 уписане у лист непокретности 4319 КО ..., по основу купопродајног уговора Ов 2203/94 од 30.08.1994. године (први – основни тужбени захтев), односно одржаја (други – евентуални тужбени захтев).

Означена парцела је решењем Комисије за враћање земљишта Општине Сента од 09.05.1994. године које је исправљено закључком од 12.09.1994. године, донетим на основу Закона о начину и условима признавања права и враћању земљишта које је прешло у друштвену својину по основу пољопривредног земљишног фонда и конфискацијом због неизвршених обавеза из обавезног откупа пољопривредних производа, дата као накнада ГГ за земљиште одузето њеном правном претходнику. Означено решење није достављено земљишно-књижном одељењу Општинског суда у Сенти ради уписа права својине ГГ. Купопродајним уговором Ов 2203/94 од 30.08.1994. године тужилац је предметно земљиште купио од продавца ГГ и био је уведен у његов посед 12.09.1994. године од стране Општинске комисије за враћање земљишта. Тужилац се од тада налази у несметаном поседу земљишта, али се није уписао као власник у земљишне књиге, односно катастар непокретности. Тужене су катастру непокретности уписане као сувласнице спорне парцеле, на основу решења Агенције за реституцију од 06.07.2016. године, односно 26.08.2016. године.

По оцени Врховног суда, о посебној ревизији тужених у овом спору није потребно одлучивати ради новог тумачења права. Нижестепени судови су утврдили право својине тужиоца по основу одржаја, правилно закључивши да је његова државина била законита (члан 72. став 1. Закона о основама својинскоправних односа) јер је заснована на уговору о купопродаји закљученим са продавцем који је право својине на том земљишту стекао на основу одлуке државног органа (члан 20. став 2. Закона о основама својинскоправних односа) и савесна (члан 72. став 2. Закона о основама својинскоправних односа), а рокови за стицање права својине одржајем прописани чланом 28. став 2. и 4. Закона о основама својинскоправних односа протекли су пре доношења решења Агенције за реституцију, на основу којих су тужене стекле право својине на истом земљишту.

Уз ревизију нису приложене правноснажне пресуде донете у истим или битно истоветним чињенично правним споровима које би, због другачијег пресуђења, указивале на потребу да се одлучивањем о посебној ревизији тужених уједначи судска пракса. С обзиром да у овом спору нема правних питања од општег интереса или у

интересу равноправности грађана, то је на основу члана 404. ЗПП одлучено као у првом ставу изреке.

Ревизија тужених није дозвољена ни на основу члана 403. став 3. ЗПП јер је вредност предмета спора означена у тужби (члан 33. став 3. ЗПП) износом од 100.000,00 динара нижа од вредности која је по означеној одредби меродавна за дозвољеност ревизије.

Из тог разлога, на основу члана 410. став 2. тачка 5. и члана 413. ЗПП, одлучено је као у другом ставу изреке.

**Председник већа – судија
Бранислав Босиљковић,с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић